

Більшовицьким шляхом

Орган В. Токмацького РК КП(б)У та виконкому райради депутатів трудящих Запорізької області

№ 43(3500) | Неділя, 28 травня 1950 року. | Ціна 15 коп.

ПЛЕНУМ РАЙКОМУ КП(б)У

Вчора відбувся черговий пленум райкому КП(б)У.

На пленумі розглянуті організаційні питання.

Пленум увільнив від обов'язків першого секретаря райкому КП(б)У тов. Барановського Л. Ф. і вивів його з складу бюро райкому КП(б)У.

Пленум обрав першим секретарем райкому КП(б)У тов. БАНДУРИСТОГО МАКСИМА ЗАХАРОВИЧА, обравши його членом бюро райкому КП(б)У.

Пленум увільнив від обов'язків третього секретаря райкому КП(б)У тов. Партолу М. К. та вивів його з складу бюро райкому. Третім секретарем і членом бюро райкому КП(б)У обрано тов. МАЛЕГІНА МОДЕСТА ДМИТРОВИЧА.

Закінчити косовицю сіна до початку збирання хлібів

Збирання сіна є однією з найвідповідальніших сільсько-господарських робіт, які мають дуже важливе значення для забезпечення громадського тваринництва колгоспів і радгоспів поживним кормом на зиму.

Хороше сіно можна одержати лише при умові своєчасного проведення сінозбирання—косіння, згрібання, складання в копи, скиртування, без розривів між цими роботами. Сінозбирання слід завершити до початку збирання хлібів.

Зважаючи на те, що до початку косовиці залишилось дуже мало часу, треба всемірно прискорити складання в кожному колгоспі робочого плану сінозбирання і затвердження його загальними зборами колгоспників. Всі ділянки природних сіножатей і сіяних трав розподіляються між різними й кормодобувними бригадами, яким встановлюються щоденні завдання, строки початку і закінчення сінозбирання на окремих ділянках.

Для збирання сіна машинами МТС або колгоспів виділяються ділянки рівні і без чагарників. Сінокосарки, кінні граблі, запасні частини до них, а також ручний інвентар треба підготувати до початку сінозбирання.

З збирання трав не можна заізолюватись. Сінокосіння слід починати вибірково, на окремих ділянках, не чекаючи вистигання усього масиву. При несвоечасному збиранні сіно втрачає більше третини своїх поживних речовин.

Щоб одержати хороше сіно злакових трав, косіння слід провадити в період колосіння і до кінця цвітіння. На заболочених, дрібноосокових луках, де є багато пізноквітучих злаків, сінокосіння провадиться в

період цвітіння цих злаків. Крупноосокові луки і болота косять вслід за спадом води, коли цвіте осока.

Бобові трави треба косити в період їх бутонізації. Ділянки конюшини, другі укоси якої призначаються на насіння, треба косити на початку бутонізації. Після такого скошування конюшина швидко відростає і дає високий урожай насіння. З рано зібраної трави виходить високопоживне сіно, яке містить багато вітамінів. Вітамінне сіно дають злакові трави при скошуванні їх до колосіння.

Найбільшу кількість поживних речовин і вітамінів містять листя і квіти трав. Тому згрібання трав треба провадити, не допускаючи обламування листя і квітів.

У степових районах суходільне і лучне сіно зразу ж після скошування можна збирати у валки. Коли воно висохне, його укладають у великі копи і скиртують. При урожаї більше 10—12 центнерів з гектара, сіно перед згрібанням у валки пров'ялюють у прокосах. Пров'ялюють таким же сіно і трави, скошені у лісостепових і поліських районах республіки.

У дощову погоду скошені трави сушать на шатрах, жердинах, огорожах і вшалах. Якщо погода не дозволяє сушити трави, їх треба засилосувати.

Заскитроване сіно передається за актом кладовщиків або фуражирові колгоспу.

Колгоспники повинні пам'ятати, що сіно, одержане від перших укосів, здається, насамперед, в рахунок державних поставок.

Г. МОНАКОВА,
агроном управління кормодобування Міністерства сільського господарства УРСР.

За першість у змаганні з Чернігівським районом

Використати всі резерви у боротьбі за високі урожаї

На знімку: прополкування чумизи в колгоспі ім. 13-річчя Жовтня, Джулинського району, Вінницької області. Фото Ю. Копита. (Прескляше РТАУ).

Молоді ентузіасти

На одній з ділянок посаду просапних виразно майорить червоний прапорець. Тут працює комсомольсько-молодіжна ланка Ніни Слав'янської. Її ділянка помітно відрізняється від інших. Не без задрозів поглядають колгоспники на добре оброблені і розпушені міжряддя, на стрункі, зелені стебла кукурудзи.

—Чиста робота. Хороший буде і врожай,—кажуть хлібороби.

Ланка Ніни Слав'янської справді служить зразком у догляді за посівами. Вона краще, ніж інші прополала свою кукурудзу, забезпечила високу продуктивність праці. З її ініціативи розгорнулося соціалістичне змагання на честь наступної Сесії Верховної Ради СРСР, в якому молоді ентузіасти виграли першість. Кожного дня вони виконують виробничі завдання на 340—360 процентів. Такої високопродуктивної роботи ланка домоглася за рахунок чіткої організації праці, своєчасного виходу на роботу, скорочення перепочинків тощо.

Недарма на своїх зборах колгоспники назвали ланку Ніни Слав'янської однією з кращих і присудили їй перехідний Червоний прапорець. Зараз вона успішно провадить повторне полоття соняшника.

Ол. КАРИЙ.

Колгосп ім. Берія.

Сількори повідомляють

Члени комсомольської та профспілкової організації промартілі «Восход» прополчили в колгоспі ім. Калініна 8,8 гектара просапних культур, перевиконавши своє зобов'язання на 1 гектар.

* * *

Ланка Марії Михончевої, яка складається з 8 колгоспниць (артіль ім. Куйбишева), зразково доглядає за посівами просапних культур. Щоденно вона виконує норми виробітку на 280 процентів.

Штучне запилення жита

По 30—40 гектарів жита штучно запилили хлібороби артіль ім. Політвідділу, ім. Ворошилова, ім. Молотова та інші.

ВИПРАВЛЯЄМО ДОПУЩЕНІ НЕДОЛІКИ

Уповноважений ЦК КП(б)У тов. Рогожин у своїй статті, надрукованій в газеті «Більшовицьким шляхом», різко критикував правління багатьох колгоспів, в тому числі й нашого, за те, що неприпустимо затигли полоття просапних культур. Цю статтю ми обговорили на загальних зборах колгоспників. Виступаючи вказали на ряд істотних недоліків. Велику помилку робили ми, що мирилися з ледарями. Ось наприклад, Кузьменко Олександр та Євус Оксана. Вони приховувались за спинами чесних трудівників. Перша з них виробила в цьому році 7 трудоднів, друга—трохи більше.

Колгоспники поставили перед правлінням артіль завдання повести саму рішучу боротьбу з ледарями.

Здорова, більшовицька і справедлива критика, спрямована в статті на нашу адресу, допомогла нам виправити становище. Впоравшись з першою прополкою, ми приступили до повторної і вже маємо значні успіхи. Прополено 58 гектарів соняшника, 13 гектарів буряків, 10 гектарів картоплі. Колгоспники зобов'язалися закінчити повторне полоття просапних культур на всіх 320 гектарах до 1 червня. Ділом підкріплюють своє слово передовики Олизько Ганна, Порохня Надежда, Катерина Карпен-

ко та багато інших, які виконують норми виробітку на 150—180 процентів.

Поліпили роботу також агітатори. Шість чоловік щодня провадять читки газет у полі. За роботу взяли й редактори бойових листків Ілук Марія, Феценко Тамара та Савран Федір. З вечора вони готують матеріали, а вранці уже можна читати їх у бойових листках, які вивішуються безпосередньо на місцях роботи—в полі. На критику бойових листків правління і парторганізація колгоспу швидко реагує.

А. КІСІЛЬ,

голова колгоспу «9 травня».

«Трудно знайти ще більш занедбану ділянку роботи в районі» — такі слова нерідко можна почути від громадян, коли мова йде про райздороввідділ, завідувачем якого лікар Червінкін. Про погаде медичне обслуговування поступають десятки скарг. Всі вони обгрунтовані, цілком відповідають дійсності.

Безперечно, медичні установи району ще не мають достатньої матеріально-технічної бази, надто ущільнені, але навіть в цих умовах, при більш чіткій організації праці і правильній розстановці персоналу медичних працівників, ми мали б зовсім іншу картину. Справа в тому, що на чолі райздороввідділу стоїть людина, яка давно забутила почуття відповідальності за доручену роботу і тільки вряди-годи в приступовому «натхненні» хапається за все і нічого не доводить до кінця.

В минулому році Червінкін підняв галас навколо атестації медичних працівників. В «творчому» пориві він розіслав грізні розпорядження, поставив ущільнені строки виконання їх. І що ж? На місяцях захвилювалися, терміново заповнили анкети, вислали фотокартки. На кожного була заведена спеціальна папка. На полицях райздороввідділу появились додаткові кучі паперів, а перестатистиці так і не зроблено. Люба справа гине тоді, коли за виконання її взявся Червінкін.

В районі надто погано поставлене лікування туберкульозних хворих. Урядом асигновані кошти на відкриття для них стаціонару. Виділене й

приміщення. Був час коли Червінкін також гаряче взявся за це. Але темпераменту вистачило тільки для галасу. Стаціонару немає, а тяжко хворі туберкульозом вимушені їздити на лікування до Запоріжжя і Мелітополя.

Виключно погано організовано медичне обслуговування дітей. В минулому році завідувачий райздороввідділом почав ремонтувати приміщення під дитячу лікарню на 35 ліжок. Витратив близько 100 тисяч карбованців і прохолов. Ремонт незакінчений, дитячої лікарні так і немає. Батьки тяжко хворих дітей вимушені відправляти їх на лікування в інші міста, а легко хворих з дитячої консультації носити в поліклініку, бо й тут приклав свою руку Червінкін. Адже з його вини в районі не залишилося жодного дитячого лікаря.

Декілька років підряд йде мова про організацію лікарської допомоги на дому. А віз і нині там.

Не краще стоять справи й на периферії. У Ворошилівську лікарню за рік прийнято на стаціонарне лікування 20—25 хворих. Колгоспники не хочуть звертатися за допомогою, бо медичне обслуговування в ній організоване надто погано.

В січні скаржилися громадяни на відсутність кваліфікованої медичної допомоги в Солодкій Балці. Виявилось, що саме тоді Червінкін відклав на місяць з села лікаря тов. Кордубана, використовав його як статистика, примушивши скласти звіт за роботу райздороввідділу.

За рік Червінкін не перевірив жодної історії хвороби. По-

го не цікавить якість роботи лікарів. Навіть на патолого-анатомічних конференціях був тільки один раз.

Дехто з лікарів виявив хорошу ініціативу, висіли пропозицію про створення в районі науково-медичного товариства. Конче потрібна справа. Товариство допомогло б медичним працівникам працювати над підвищенням своєї ділової кваліфікації, але, бачте, головою його був обраний Червінкін, енергій якого вистачило тільки на те, щоб відіслати в облздороввідділ, складений іншими план роботи.

Не можна назвати жодної справи, яку б Червінкін почав і довів до кінця. Безділля і лінь, безплідність в роботі і грубі окрики на підлеглих, замість вдумливих вказівок, — ось що криється за зовнішньою суєтністю цього горекерівника.

Крім всього іншого, Червінкін і не чесна людина. Використовуючи свій службовий стан, він не проти уврвати в кожного, хто в тій чи іншій мірі залежний від нього. То він збирає гроші для придбання путівок на курорт, і звичайно ніяких путівок грошодавці не одержують, то він «дістає» хворим дифецитні ліки, причому, з фондів райздороввідділу, то просто бере в позику без віддачі. Але найбільшу спритність, по придбанню кругленьких сум, Червінкін виявив на торгівлі пеніциліном.

Зараз завідувачий райздороввідділом підшукує для роботи нове місце. Цікаво, чи не може в цьому допомогти йому райпрокурор тов. Манойленко?

Б. ВОРОБІЙОВ,
лікар.

Тваринництво артїлі ім. Ворошилова — занедбана галузь господарства

Розбазарюють поросят

В кінці квітня до колгоспу ім. Ворошилова завітав ветфельдшер Молочанської зооветдільниці Микола Калинович Бондаренко. В артїлі стали біккатись, що бракує грошей. «Вихід знайдемо, — думав гість, — лиш руку слід позолотити».

Циганська натура ветфельдшера Бондаренка була ясно розгадана керівниками господарства.

...Скороспечена «комісія» попрямувала на свинарник. Не встигли спалити й по цигарці, як 12-ро поросят було вибракуювано під виглядом «недужих, слабих, захирілих». «Худенького» одержав, як «позолота руки» й Микола Калинович. (Тепер побачили б ви цього підсвинка. Вряд чи кращий був на громадському свинарнику!).

Завідуючий ферми т. Мешков цих поросят роздав по списку своїм близьким і знайомим, проставивши напроти їх прізвищ по 50 карбованців.

Та на згаданому випадку розбазарювання тут не зупинилися. Знову стежка веде на свинарник, і знову зменшується свинопоголов'я на 38 голів. Правда, після втручання райкому партії голова правління т. Барабаш наказав повернути поросят на ферму, що було й зроблено частково. Але

й понині не повернули їх тт. Бондаренко, Ярмоліна, Сич та інші.

Зелений корм розкрадають

Сонце піднялося майже в zenit. Нестерпна спека. Під відкритим небом стоїть захека на худоба, яка щойно повернулася з пустиря - пасовища. Корови донікуди тощі. Але за корм, накладений в ясла, вони беруться неохоче, бо стомлися при переході з пасовища в село. Біля прив'язі відсутній навіс.

Ганна Дятлова підійшла з дійницею. Довго дойти їй не довелося, бо удій щоденно падає. Ось молоко з-під Малинки. Молокомір показує півтора літра. Триразовий удій цієї корови ледве становить 4,5 літра. Краща корова Радість за день дає 6,5 літра. Ще нижча продуктивність корів, закріпленіх за Марією Корнійською та Ганною Безручко. Послушниця розтелилась 20-го квітня, а добовий удій її становить тільки 1,5 літра. По 2—4 літри за триразові удої дають Кубанка, Чина та інші. Наспїх впоравшись біля худоби, молодіці набрали з ясел свіжоскошеної люцерни і попрямували додому.

Другою вулицею ледве ступає старший конюх тов. Шевченко. Щоб пак! Вантаж незвичайний. У в'язці зеленої маси буде мало не центнер — дводений харч корови. Таку картину розтягання кормів доводиться спостерігати й у надвечірній час. А жителі Петровки (так називається вулиця) навіть і ніч «використовують», щоб накосяти для власної худоби колгоспного сїна.

Не можна сказати, що крадіжки кормів не помічають члени правління. Вони свідки щоденного росту стогів сїна у дворах Ганни Дятлової, Щербак Ольги й інших. Тимчасом, баланс кормів різко бідніє.

Таблицею зеленого конвейера передбачено люцерну згодувати у першій і другій декадах червня. Але її з 12 гектарів в розход списано вже 10. Останньої вистачить не більш, ніж на п'ятиденку.

— Чим же потім будете кормити? — запитуємо у завферми Олексія Мешкова.

Мешков безнадійно розводить руками, говорить про «безвихідність» становища.

В таблиці зеленого конвейера за люцерною йде чумиза. Її можна буде косити для підкормки, як і заплановано, в кінці третьої декади червня. Чим же будуть в артїлі ім. Ворошилова кормити худобу з 5 по 20 червня? Чи не розкраденою люцерною? А тут вистачило б з лишком. На це мусить відповісти голова колгоспу т. Барабаш.

Я. ТРОХИМЕНКО.

АЛЕКСАНДР ПОПОВ

Кадри з нового художнього фільму «Олександр Попов», який демонструється зараз на екрані кінотеатру ім. Дзержинського. Сценарій А. Разумовського, постановка Г. Рапопорта і В. Єйсмонта. В ролі Олександра Попова артист Микола Черкасов. Виробнича ордену Ланіна кіностудія «Ленфільм», 1949 рік.

Фільм про великого російського вченого-патріота

До Дня радіо на екрані країни вийшов новий художній біографічний фільм «Олександр Попов». Наукові шукання геніального російського винахідника радіо становлять основу цієї кінокартини. ...Кінець XIX століття. На вулицях Петербурга повинно сягати електричне світло — «свічка Яблочкова». Попов бере активну участь в цьому прогресивному починанні російських учених-патріотів.

7 травня 1895 року О. С. Попов виступив на засіданні Російського фізико-хімічного товариства з доповіддю «Про відношення металічних порошків до електричних коливань». Цей виступ вдалося почути завдяки приладу, який з'явився в російській пресі на початку 1896 року, відкрили нову еру сучасного зв'язку — епоху радіо. 24 березня 1896 року на засіданні того ж товариства в Петербурзькому університеті Попов вперше в історії людства демонструє передачу радіотелеграм. Через рік йому вже вдалось здійснити радіозв'язок між берегом і кораблем, що знаходився у відкритому морі.

— Неоціненну справу ви зробили для нашого флоту і для науки Росії, — з захопленням говорить Попову прославлений адмирал Макаров.

Британський інженер Лемке тут же намагається протапати жацьку лапу до винаходу російського генія.

— Моя праця, пане Лемке, належить моїй країні, — коротко сухо відповідає йому російський учений.

Лемке переходить до шантажу і погроз.

— Другий винахідник ще не знайшовся, але... може знайтись — зловісно кидає він на прощання.

Тут з'являється Марконі, плагиатор і безсоромний ділокр, який до того, що в Росії, на батьківщині винахідника радіо, він намагався запатентувати «свій» апарат, що точнісінько повторював прилад Попова. Неспроможний спростувати викриття плагиату, Марконі нахабно пропонує Попову забути їх стару скарітку. Йому потрібний науковий геній Попова, його творча діяльність Гнівною відповіддю звучать слова Попова:

— Не смійте говорити про науку. Ви бачите в ній тільки шлях для наживи. Ви безсоромно присвоїли чужий винахід і торгуєте ним. Ну, що ж! Очевидно, це і є ваше призначення, а наука, велимій новий пане, не ширма для торгових махінацій.

Навіть такі люди як Макаров неспроможні були допомогти Попову у боротьбі з засилляем закордонних фірм. І тільки коли вийшов корабель російського флоту сім на камінь, головний штаб артилерії повернувся за допомогою до Попова. У фільмі показана хвильюча історія врятування 27 рибалок, занесених у море на крижині, яка відірвалася. Лише прилади Попова могли без провади передати наказ криголаму «Ермак» вийти рятувати людей.

Перед радянським глядачем, який щодня користується досягненнями радянської радіотехніки, на екрані у правдивому зображенні актора Черкасова проходить життя великого російського вченого незвичайно скромного в оцінці своїх заслуг і непохитно твердого при захисті інтересів батьківщини, першості російської науки.

Семинар завідуючих клубів та бібліотек

Днями закінчив роботу семинар завідуючих сільських і колгоспних клубів та бібліотек. Учасники семинару прослухали ряд лекцій, рекомендацій центрального науково-методичного кабінетом культосвітньої роботи. Зокрема були прочитані лекції на теми: «Значення культосвітньої роботи в політичному і культурному вихованні трудящих», «Завдання культосвітніх закладів у швидкому проведенні полоття просапних культур і підготовки до збирання картоплі та хлібозаготівель», «Виховання дітей та інше» та інші.

Завідуючі клубів та бібліотек поділилися досвідом своєї постановки культосвітньої роботи, яку вони провели в час весняної сївки і обробітку посівів та намітали заходи поліпшення роботи клубів та бібліотек на збиранні врожаю та хлібозаготівлях.

Редактор В. КАЛУГЕР.

Що денно літають пасажирські літаки по маршруту ЗАПОРІЖЖЯ — ВЕЛИКИЙ ТОКМАК, ВЕЛИКИЙ ТОКМАК — ЗАПОРІЖЖЯ.

В райконторі зв'язку можна придбати транзитні квитки на пасажирські літаки, що направляються в Москву, Харків, Київ, Дніпропетровськ.